

מ"ת 70116/03 - מדינת ישראל נגד תסנים זוקש

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' הנשיא משה סובל

מ"ת 23-03-70116

המבחן

נגד

המשיבים

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

1. תסנים זוקש ע"י ב"כ עו"ד מיאדה סואעד
2. דיאא טבחח
ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאת

החלטה (משיבה 1)

1. ביום 30.3.23 הגישה המדינה בקשה למעצרם של המשיבים עד תום ההליכים בת"פ 70062-03-23, שבו הם מואשמים בעבירות נשק. ביום 20.4.23 החלטתי על מעצרו של משב 2 עד תום ההליכים. ההחלטה הנווכחית עוסקת במשיבה 1 (להלן - המשיבה).
2. כתוב האישום, המחזק שלושה אישומים, מאים את המשיבה בשנים מתוכם. באישום 1 מואשםת המשיבה (לבده) בסטיון לשחר בנסק. באישום 2 מואשםת המשיבה בסטיון לשחר בנסק, לצד משב 2 המואשם באישום זה בסחר בנסק.
3. על פי הנטען באישום 1, המשיבה הסעה ביום 19.1.23 ברכבת מסווג קיה שהוראה את נסים עקד (להלן - נסים) ומוחמד בוסטאמי (להלן - בוסטאמי) למקום מפגש בסביבת היישוב אלף מנשה, שם המתין לנסים ולbosstami סוכן משטרתי. קודם לכן תיאם הסוכן עם ויליד חסן (להלן - ויליד) כי הסוכן ירכוש מנסים ובוסטאמי במקום המפגש שני אקדחים. בהגיע הרכב שבו נהגה המשיבה למקום המפגש, ירד ממנו נסים כשהוא אוחז תיק ובו שני אקדחי חznka שהועברו לירוי תחמושת קליעית, וכן מחסניות תואמות. נסים נכנס לרכבו של הסוכן, הציג בפניו את האקדחים, והשניים נסעו לקרבת מקום שם הסוכן ביצע ירי בשני האקדחים על מנת לבדוק את תקיןותם. השניים חזרו למקום המפגש, שם נסים ביקש מבוסטאמי להיכנס לרכבו של הסוכן וערך היכרות ביניהם. הסוכן שילם לנסים ולbosstami עבור האקדחים והמחסניות סכום של 38,000 ₪, והשניים שילמו למשיבה עבור ההסעה סכום של 400 ₪.

4. על פי הנטען באישום 2, בשיחה בין נסים והסוכן ביום 3.2.23 הם תיאמו כי הסוכן ירכוש מנסים אקדח תמורת 24,000 ₪ וכי העסקה תבוצע בירושלים באמצעות המשיבה. ביום 6.2.23 שלח נסים לסוכן תשלוםה של אקדח ותיאם עם הסוכן את ביצוע מכירתו ליום המחרת בשעות הצהרים באמצעות המשיבה. למחרת, ביום 7.2.23, יצא הסוכן ברכבו למקום שנקבע לביצוע העסקה במגרש חניה בשכונת פסגת זאב בירושלים. משב 2, המכיר את המשיבה ממקום עבודתם המשותף, התקשר לסוכן והודיע לו כי הוא בדרכו יחד עמה למקום המפגש. המשיבים הגיעו למקום ברכבת מסווג קיה ספורטינג שבו נהגה המשיבה, ומשב 2 נכנס לרכבו של הסוכן כשהוא מחזק בידיו שקיות לבנה שבתוכה אקדח החznka שהועבר לירוי תחמושת קליעית עם מחסנית תואמת. הסוכן נסע עם משב 2 לקרבת מקום וביצע ירי באמצעות האקדח על מנת לבדוק את תקיןותו. לאחר מכן חזרו

עמוד 1

הסוכן ומשיב 2 לנוקודת המפגש שם הסוכן שילם למשיב 2 סכום של 24,000 ₪ תמורת האקדח והמחסנית.olid התקשר לסוכן על מנת לוודא שהעסקה הتبוצעה באופן תקין, ושוחח גם עם משיב 2. בסיום השיחה חזר משיב 2 לרכב הקיה שבו נגגה המשיבה.

5. בדיעון מיום 20.4.23 טענה ב"כ המשhiba כי ישנו קרוסום ממשי בראשות הנוגעות למשיבה, ובפרט לגבי אישום 2. לטענתה, חומר החוקירה מעלה כי ככל הנראה המשhiba נוצאה ללא ידיעתה על ידי הגורמים שביצעו לכואורה את עבירות הסחר בנשק וכי נסיעותיה המתוירות בכתב האישום היו תמיינות. באשר לaioshom 1 מכחישה המשhiba כי הייתה לה ידיעה על הימצאות הנشك ברכבה וטענת כי לא ניתן לבסס את ידיעתה על הודעתו של נסימן לפיה היא ראתה את האקדח שהיא לו בתיק כאשר נכנס לרכבה. בנוגע לaioshom 2 טוענת המשhiba כי אין בחומר החוקירה ראייה למודעתה לכך ששקי ברכבה נשק בעת שהסיפה אותה.
6. מסקنتי מהעיוון בחומר החוקירה היא כי יש בו ראיות לכואורה בעוצמה מספקת להוכחת אשמתה של המשhiba בשני האישומים, בהתאם למבחן הרלוונטי של "ראיות גולמיות אשר לגביהם קיימים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקרות, בקביעת אמינותו ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר" (בש"פ 8087/95 זאהה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 147 (1996)).
7. הסıcıי הסביר לכך שבhalb העיקרי תיזהה טענת המשhiba לכך שלא ידעה באירוע נשוא האישום הראשון על הימצאות הנشك ברכבה, נעוץ בראש ובראשונה מדבריו של נסימן בהודעתו במשפטה מיום 14.3.23, ש' 43: "כאשר נכנסתי לרכב שלה היא ראתה את האקדח, אני נכנסתי לרכב שלה וישבתי מאחוריה הוציאתי את האקדח משקית בצעע שחור... הבט פחדה והיא אמרה פעמי אחרונה שהיא עשו את זה. היא ידעה שהזנה שזקה". שלא כפי ראתה את הנشك כי הוציאתי אותו מהסקית... אני ידעתה שהזנה אקדח וגם הבחורה ידעה שהזנה שזקה". שלא כפי שטוענת המשhiba, גרסה זו של נסימן אינה סותרת את דבריו בהמשך אותה חקירה (278): "אני ביקשתי ממנה והיא חקרה של בוסטהמי והוא לא ידעתה שהזנה שזקה אבל בוסטהמי ידע". קריית ההודעה בכללותה מעלה כי דברים אחרים אינם מתייחסים לכואורה לשלב שבו נוצר הקשר בין נסימן למשhiba באמצעות בוסטהמי (ראו שם, ש' 42: "זאת הבחורה שנפגשתי אליה דרך מוחמד בוסטהמי"). ואמנם המאשימה אינה טוענת כי בשלב ראשון זה, שבו נסימן סיכם עם המשhiba כי תשיע אותו, היה ידוע למשhiba כי מטרת הנסיפה היא הגעה למקום שבו תבוצע מכירת נשק. מנגד, קיימות ראייה לכך שלמצער הדבר נודע למשhiba תוך כדי הנסיפה, וכי למרות זאת היא המשיכה בה והובילה את נסימן למקום המפגש לאחר שראתה את האקדח שבכליו. יתר על כן, על פי הודעתו הנזכרת של נסימן, המשhiba לא רק ראתה את האקדח בעת הנסיפה, אלא לאחר שנסימן ביצע את המכירה לסוכן התקשרה המשhiba למשיב 2 "ואמרה לו שנשים עשה ככה וככה עם האקדח ושhai לא רוצה את זה" (ש' 47).

טענת המשhiba כי לא נמסר לה תיעוד חזותי מלא של הודעת נסימן הנ"ל, אינה פוגמת במידות הלכאיות של הודעתו הכתובה לצורכי השלב הדיוני הנוכחי. כך גם טענת המשhiba להעדר פירוט מספיק בהודעתו של נסימן הון לאופן שבו התאפשר לה לראות את הנشك במושב האחורי של הרכב תוך שהיא נהגת והן לכך שנסימן (שלדבריה לא הכיר אותה קודם לכן) חשף בפניה את האקדח. משקללה הלכאי של הودעת נסימן מתחזק על רקע הגרסה המתפתחת של המשhiba בחקרותיה במשפטה, שבתחילתה הכחישה היכרות עם נסימן בוסטהמי, וגם כאשר הודהה בהמשך כי השניים מוכרים לה לא מסרה הסבר קוורנטי ומניח את הדעת באשר לנسبות שהניעו אותה להסיע את נסימן למקום המפגש ולקיים על כך תשלום (לכואורה בלתי פרופורציונלית) של מאות שקלים חדשים.

.8. הראיה הלאורית הראשונה למודעות של המשיבה באירוע נשוא האישום השני כי היא מסיעה את מшиб 2 לצורך ביצוע עסקת מכירת אקdash על ידו, מצויה גם היא בהודעה של נסימ מיום 14.3.23. נסימ סיפר שם כי בשיחה הטלפונית שהתקיימה בין המשיבה למшиб 2 לאחר מכירת הנשק נשוא האישום הראשון "הבחורה אמרה לדיאא [מшиб 2] שידבר איתי בטלפון. לךתי מהבחורה את הטלפון ודיברתי עמו דיאא ואמרתי לו שאתה יכול להביא את האקdash הזה לשימי [הסוכן]... ואני הבאת את האקdash לדיאא" (שו' 47). שלא כפי שטוענת המשיבה, אין למצואו כرسום במשקלם הלאורי של הדברים בשל כך שבמחקר התקשורת שנערכ למספרי הטלפון של המשיבה לא נמצא שיחה ביןה למшиб 2 ביום 19.1.23 (מועד העסקה באישום הראשון). נסימ לא מסר באיזה מכשיר טלפון בוצע השיחה; ובכל מקרה נמצאה בחומר החקירה ראייה להתנהלות של נסימ באמצעות שיחות בווטסאפ שאין מתועדות במחקר תקשורת (הازנת סטר 4175779-2022, שיחה מס' 448).

ראייה לכואורית נוספת היא בירוי שהסוכן ביצע באקdash שמכר לו מшиб 2 בסמוך לרכב שבו שהתה ונוגה המשיבה באירוע נשוא האישום השני. כפי שציין הסוכן בהודעתו מיום 12.2.23: "אחרי כמה דקotas הגיע רכב מסווג קיה ספורטאג שחורה נהוגה ע"י בחורה ולידה בחוק צעיר בן 25 לערך שראה אותו ובא אליו לרכב עם שקית לבנה ונכנס לתוךו... הבחור הוציא מהשקיית את האקdash עם המחסנית... נסענו הבחור ואני כמה מטרים בתוך החניה, הכנסתי את הבדורים שננתת לי למחסנית וירית אותם שם באוויר, חזרתי לנקודה שנפגשנו... הבחור החיזיר לי את הטלפון והלך לרכב קיה לבחורה שהמתינה לו שם וهم נסעו מהמקום".

ציין עוד כי בהתקבות בין נסימ לטסוכן טרם העסקה נשוא האישום השני, ציין נסימ כי המחיר הוא "17,-000,-" בלבד לחורה שתbia לאותו". בכך יש לחזק את המודעות של המשיבה לעסקה. מנגד, אין לקבל את טענת המשיבה כי הבדיקה שהיא ומшиб 2 עברו במחסום חיזמה בכניסתם לירושלים שולל את מודעותה להימצאות השק ברכב. המשיבה סיפרה בהודעתה מיום 16.3.23 כי אספה את מшиб 2 "מהמחסום של מחנה שועפט" (שו' 71); ואכן מшиб 2 הוא תושב מחנה שועפט. מנגד, המחסום שבו עברו המשיבה ומшиб 2 היה מחסום חיזמא, וזאת לכואורה לאחר שעסקת המכירה כבר הتبצעה (דו"ח פועלה מיום 7.2.23).

תיקי החקירה מוחזרים לב"כ המבקרשת.

**ניתנה היום, י' אייר תשפ"ג, 01 Mai 2023, במעמד ב"כ
המבקרת, המשיבה וב"כ המשיבה.**